İşçi Gazetesi

Sayı 11 4Mart 74 — ÖRGÜTLENME MÜCADELEMİZİN İLK ADIMIDIR — masrafı 30 pf.

AF TASARISI meclíste

● İSTANBUL BAYRAMPAŞA CEZA EVİNDE 2800 TUTUKLU ÖLÜM ORUCUNDA

● SUNULAN TASARININ İSTENEN NİTELİKTEN UZAK KALDIĞI ANLAŞILIYOR

Uzun süredir beklenen Af Tasarısı nihayet Meclise sevkedildi. İlk bakışta tasarı istenileni vermekten uzak görünüyor. Gazetelerde yayınlanan metinlerde özellikle siyasî suçların affı konusu oldukça bulanık. 141.ci madde kapsamına giren suçların affı ise, gazetelerde hiç yer almamış.

Tasarının yetersizliği, ceza evlerinde tepki ile karşılandı. İstanbul Bayrampaşa Cezaevinde bulunan 2800 siyasî tutuklu, tasarıyı protesto etmek üzere ÖLÜM ORUCU'na başladı. 50 kişi hastahaneye kaldırıldı. Yurdun çeşitli yerlerindeki cezaevlerinde bulunan vatandaşların da tasarıyı protesto ettiği gelen haberler arasında. Birkaç cezaevinden ise, hükümete, tasarının olumlu karşılandığını belirten telgraflar gitmiştir.

Gerek şimdiye kadar yayınlanan metinler arasındaki çelişkiler, gerekse protesto hareketleri, tasarının tam metni ortaya çıkana kadar kesin bir yorum yapılamıyacağını ortaya koymaktadır. Ancak, yukarıda da belirttiğimiz gibi, bize intikal eden şekliyle özellikle siyasî suçları kapsayan bölüm açık değildir.

VAADLER YERİNE GETİRİLMELİ

Af Kanunu teklifi 7 Şubat 1974 tarihine kadar işlenen suçları kapsamaktadır. İdam cezaları 30 yıla, müebbet hapis cezaları 24 yıla indirilecektir. 12 yıla kadar mahkum olanların cezaları sonuçları ile birlikte affedilecektir. Üst

Devamı sayfa 4.de

DEMOKRASİ ve AF

Klâsik anlamıyla demokrasi, ülkede mevcut sınıf ve tabakaların siyaset güreşine partileri ile katılmaları demektir. Gelişmiş kapitalist ülkelerde bu iş kuralına uygun yürütülür.

Bizde ise, 50 yıllık demokrasicilik, tahtaravalli misali burjuva partilerinin " Al gülüm, ver gülüm!" oyununundan başka bir şey olmadı. Tek parti yetmedi, çok partili döneme geçtik. Ama adları sanları ne olursa olsun, iktidardaki partiler hep bir avuç parababasının iktidarı oldular. Hele son 25 yılda önce "Demokrat", sonra "Adalet" adlı patron iktidarları halkımızı soymakta büyük İKTİDAR gösterdiler.

Gene 50 yıldır, işçi sınıfından, halktan yana her siyasî girişim ise, kanla, ateşle, zindanla boğulmak istendi. Ve işin acı tarafı, bu işler hep demokrasi ve sosyal adalet adına yapıldı. Tıpkı işsizlik, pahalılık ateşinde yanışımız, yâd ellerde yuvamız dan, çoluk çocuğumuzdan uzak edilişimiz gibi.

Ancak bu antidemokratik gidişe, bu talana karşı müca dele durmadı. İşçilerimiz, köylülerimiz, aydınlarımız her türlü baskı ve teröre rağmen yılmadan mücadele verdiler ve veriyorlar.

Bu günlerde binlercesi zindanlardadır. Metodları ne olursa olsun, onlar kutsal bir amaç uğruna, demokrasi, bağımsızlık ve işçi sınıfımızın iktidarı uğruna mücadele etmişlerdir.

Bir an önce çıkarılması beklenen GENEL AF, aylardır tartışılan ve ileri geri çekiştirilen, günümüzün en önemli konularından biridir. Özellikle biz işçiler için konunun önemi daha bir anlamlı ve bü-

Devamı 4. sayfada

350 bin'imizi geri göndermeyi kararlaştırmışlar

NEDEN RESMEN AÇIKLAMAZLAR?

Son zamanlarda bazı gazeteler Alman resmî makamlarının kapalı kapılar arkasında aldıkları kararların haberlerini "tahminî" şekilde yayınladılar. "350 bin işçimiz geriye mi dönecek?" şeklinde başlıklar attılar.

F. Almanya'da Alman menfaatlerinin her şeyin üstünde olması nedeniyle, Alman hükümetinden yabancı işçilerin kaderleri üzerinde oynanan oyunlara ve alınan kararlara dair zamanında resmen bir açıklama beklemek saflık olur. Alman hükümetinin "istikrar" politikası neticesinde, işsiz sayısında yüzde yüz artma olacağı resmen açıklanmıştır. Ve gene resmen açıklanmıştır ki, Alman ve Ortak Pazar üyesi ülkelerin işçilerine öncelikle iş verilecektir. (Kuşça kuş, denginle uç!) Gene resmen açıklandığına göre, kredi kısıtlamaları da devam edecektir.

Bir çok şehirlerde yabancı işçilerin sorunları ile [illegible] komisyonlar vardır. Bu komisyonlarda açıklandığına göre 5 yıldan fazla burada çalışanlar için bir tehlike yoktur. [illegible] ların oturma müsaadeleri [illegible] yıllık uzatılacaktır. Diğerleri ise, işsiz kalırlarsa işsizlik parası haklarının iadesi müddetince, kısa vadelerle oturmaları uzatılacaktır." Almanya'da 5 seneyi doldurmamış Türkiyeli [illegible]

Devamı sayfa 4.de

İHTİYARLIK SİGORTASI primlerimizi kim ödeyecek?

19.11.1972 tarihinde yürürlüğe konulan bir kanuna göre ve hükümetler arası anlaşma gereğince, İhtiyarlık Sigortasına ödediğimiz primleri, Türkiye'ye dönüş tarihinden tam iki sene sonra Sosyal Sigortalar Kurumundan geri alabileceğimiz radyolar, Türkdamışlar ve diğer ilgili yerlerden bildirilmişti. Ali Bağ isminde bir arkadaşımız, 5 yıl çalıştıktan sonra Türkiye'ye temelli dönüyor. Dönüş tarihi: Temmiz 1971. Türkiye'de iki seneden daha fazla bekledikten sonra Sosyal Sigortalar Kurumuna baş vuruyor ve ödediği primleri istiyor. Kendisine verilen cevap:"Biz bu primlerin iadesi için muamele yapmıyoruz" oluyor.

Ali Bağ, halen Almanya'da çalışan kardeşi M. Emin Bağ'a noterlikten vekâlet yolluyor ve kardeşinin burada Alman mercileri nezdinde uğraşmasını istiyor. Türkdamış'a başvuran kardeşi gene aynı cevabı alıyor: "Kardeşiniz Türkiye'de Sosyal Sigortalar Kurumuna başvuracak. Orası muamele yapmıyorsa, onların daha yüksek makamlarına baş vurulacak. Türkiye'de bu primleri

Devamı sayfa 3.de

Die nicht arbeiten dürfen.

Türkische Lehrerin im Aufnahmestopp gestrandet

Hem Öğretmen Hemde Öğrencileri yüzü güldü

20 Ocak Pazar günü Frankfurt'taki İşçi Dayanışma Toplantısında konuşan, Alman makamlarının iş vermedikleri Öğretmen Sevim Şahin nihayet çalışma müsadesi aldı. Çeşitli uğraşlardan sonra kendisine öğretmen olarak iş verildi ve böylece Mörfelden'de 40 Türkiyeli öğrenci de bir öğretmene kavuştu. Resimde annesi ve çocuğuyla birlikte Sevim Şahin'i görüyorsunuz.

HAŞHAŞ EKİMİ Serbest Bırakılmalı!

Haşhaş ekiminin yasaklanmasile yüzbinlerce Türk köylüsü sefalete sürüklendi. Ecevit hükümeti ile birlikte konu yeniden canlanmış bulunuyor. O karanlık günlerde kamuoyundan gizlenmiş bir çok gerçekleri ancak bugün öğreniyoruz.

O zamanki Başbakan Nihat Erim bir gazeteciyle konuştu. Erim, açıkça bu işin Amerikalıların baskısı ile olduğunu itiraf etti. Nikson o sıralarda yeniden başkan seçilmek için binbir dolap çeviriyordu. Wategate olayını bilmeyenimiz yoktur. Çevirdiği dolaplardan biri de bizim haşhaşın yasaklanışı idi.

Amerikan gençlerinin çoğu esrarkeş olduğu için aileler bundan tedirgindir. Nikson Türkiye'de haşhaş ekimini yasaklatarak, o tedirgin ailelerin oylarını toplamayı kafasına koyuyor. Ve başarıyor da.

Birer kukladan başka birşey olmadıkları anlaşılan o zamanki Başbakan Erim ile Genel Kurmay Başkanı Tağmaç da bu oyunda yer alıyorlar. Erim, ikide bir Amerikan elçisiyle başbaşa verip işi pişiriyor, ve sonra gidip Nikson'la da görüşüyor.

Köylülere verilecek tazminat konusu görüşülürken de, Tağmaç ortaya atılıyor ve tam bir mirasyedi hacıağa veledi gibi şunları söylüyor:

"Amerikan gençliği zehirleniyor. Böyle bir şeyin yüksek tazminatı olmaz, afyon ekimini yasaklıyacağız."

Devamı 4. sayfada

şamar

ADALET YERİNİ BULSUN

Çıkarılacak Af Kanunu hakkında açıklama yapan Sayın Ecevit:

"Elini kâna bulamış olanla ra af yok" demiş.

Öyleyse;
Demirel'i, Erim'i, Melen'i

Devamı 4. de

Nizami

GERİCİ DERNEKLERİN Toplantısı Fiyasko ile bitti

HANAU'DAKİ TOPLANTININ MÂNÂSI ve MAHİYETİ BELLİ DEĞİLDİ. İŞÇİLERE SÖZ VERİLMEYİŞİ, İŞÇİLERDEN KORKTUKLARINI SU YÜZÜNE ÇIKARDI.

Onyıllardan beri eşi görülmedik bir ekonomik kriz, değil yalnız Almanya'yı tüm dünyayı sarmış bulunuyor. Avrupa'da krizin ilk kurbanları da biz yabancı işçiler oluyoruz. Bunu artık bilmiyen yok.

Fakat bu konuyu işlemeyi, içine düştüğümüz durumu tartışarak nedenlerini kavramayı istemiyenler var. Hadi Almanları bir yana bırakalım. Kendi içimizden olanlara ne demeli?

Almanya'nın dört bir yanında, gazetemizin de ön ayak olduğu, birçok İşçi Toplantıları düzenlendi. Binlerce işçi bir araya gelerek, içinde bulunduğumuz durumu örnekleriyle dile getirdiler. Artık işin gizli kapaklı yanı kalmadı.

Bu toplantılardan biri de 2 Şubat günü Hanau'da yapılmıştı. Hanau'da çöreklenmiş bir avuç menfaat şebekesi o gün toplantıyı amacından saptırma

Devamı sayfa 3. de

MEKTUPLAR

Frankfurt M

Bir arkadaşımızın aracılığı ile İşçi Gazetesinin altıncı sayısına sahip bulunuyorum. Dolayısıle de Frankfurt'ta FAT TEB Federal Almanya Teknik Elemanlar Birliği)nden başka bir işçi örgütünün de mevcut olduğunu öğrenmiş durumdayım. Bu nedenle duyduğum kıvanç gerçekten sonsuzdur. Çünkü, öncelikle böyle bir teşekkülün varlığı ve de onun yayınlamış olduğu İşçi Gazetesinin sütunlarında, sayın işçi arkadaşlarımızın bilgi hazinelerini genişletecek, dolayısile de bitmiyecekmiş gibi zannedilen kış uykusundan uyandıracak haberler var.

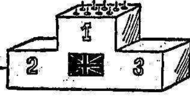
Hiç şüphe yok ki, fertler kendi başlarına aynı dertlerden müstarip olan diğer fertlerle birleşmeden, aynı hedefe ulaşamazlar. Bu gün Devletler dahi, daha kuvvetli olabilmek için kendi paralelinde olan diğer devletlerle birleşmek ihtiyacını daha çok duymaktadırlar. Nasıl damlacık tanelerinin bir araya gelmesinden göl hasıl olursa, biz işçilerin birleşmesinden de, bizi uyuyor zanneden ahtapotların karşısına onların tahmin edemedikleri büyük bir kuvvet meydana gelmiş olur.

Öyle zannediyorum ki, hiç birimiz vatanımızdan, sevdiklerimizden ayrılıp buralara, zaten ileri olan Devletlerin daha da modern olması için katkıda bulunmaya kendi arzularımızla gelmedik, ancak gelmeye mecbur edildik. İşte bizi yabancı Devletlere hizmet etmeğe mecbur bırakan, sonra da şu kadar İşçi Vatandaşı daha yurt dışına postalık diye övünen ve de sandıktan çıktıklarını iddia edip bizlerin işgücünü sömüren politikacıları tekrar sandığa sokup bizlerin de Ana Vatanımızda insan gibi yaşayabilmemiz için, bilinçli bir şekilde örgütlenmemiz şarttır arkadaşlar.

Bu nedenle, tüm işçi arkadaşlarımın kendi davalarına eğilerek bu örgütlenme çağrısına da katılacaklarına içtenlikle inanır, temenni ederim. Hepinize sevgi ve saygılarımı sunar, büyük mücadelenizde başarılar dilerim.

Çetin Yücel

EKONOMİK KRİZ SİYASİ ALANDA DA KENDİNİ GÖSTERDİ

İngiltere'de Seçimler

İngiliz seçimleri son yıllarda hep şaşırtıcı sonuçlar veriyor. 1970'deki seçimleri İşçi Partisi hiç ummadığı şekilde kaybetmişti. 28 Şubat günü yapılan son seçimleri ise, gene aynı şekilde hiç beklemiyen Muhafazakâr Parti kaybetti.

1970'de 330 milletvekili çıkaran Muhafazakârlar, bu seçimlerde 296 milletvekili çıkarabildiler. İşçi Partisi ise, milletvekillerinin sayısını 287'den 301'e yükseltti. Diğer 38 sandalyeyi öteki küçük partiler paylaştılar. Gerekli 318 sandalyelik çoğunluğu hiç bir parti sağlıyamadığından, ister istemez ya koalisyon, yahut azınlık hükümetleri denenecek ve herhalde çok geçmeden yeni seçimlere gidilecek.

Dört yıllık Muhafazakâr Heath hükümeti İngiliz halkını hergün biraz daha ezen bir canavar hâline gelmişti. Halkın her gün artan sıkıntılarına karşılık, parababalarının kârları boyuna artıyordu. Örneğin, iki dev İngiliz firmasının kârlarına şöyle bir göz atalım. Dev kimya sanayii firması ICI'nin kârları son zamanlarda yüzde 120 oranında, en büyük İngiliz bankası Barclays'in kârları ise yüzde 75 oranında artıyordu.

Elbet İngiliz halkı hiç değilse sandık başında parababalarının kuklası Heath hükümetini cezalandıracaktı. Ve öyle de oldu.

Ancak, İşçi Partisi de daha önce defalarca denenmiş bir dönek partiden başka bir şey olmadığı için, İngiliz halkına ölümlerden ölüm beğenmekten gayrı çıkar yol bugün için pek görünmüyor. Hiçbir partinin çoğunluğu sağlıyamayışı bu tereddüdün ifadesidir.

★★★

İşçilerimizden KİLİSE VERGİSİ kesiliyor

Dortmund- Ömer Yoldaş isimli bir arkadaşımızın, sene sonunda vergi iadesi için maaş bordroları incelendiğinde, kendisinden Kilise Vergisi kesildiği anlaşılmıştır.

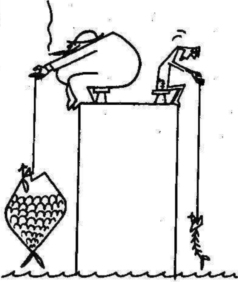
İşçi arkadaşlar! Aylıklarımızı Allah bereket versin deyip hemen cebimize atmıyalım. Kendimiz anlamıyorsak bile bir bilene gösterelim. Her gelenin bizi soyduğu bu düzende bir de kiliselere verecek paramız yoktur.

★★★

PETROL KRİZİ KİME YARADI?

ALMAN PETROL TEKELLERİNİN SON 10 AYDA VURDUKLARI VURGUN 5.5 MİLYAR MARK

Alman yetkililerinin ağızlarını doldura doldura yutturmağa çalıştıkları "Petrol Krizi"nin ne denli bir kriz olduğu bir televizyon haberinde kamu oyuna açıklandı. Petrol ticaretini elinde tutan tekelci şirketler son on ayda 5.5 milyar mark "kâr" etmişler. Ka-

RABBENA HEP BANA... ETİ BANA, KEMİĞİ SANA!..

zançları geçen yıla oranla %70 civarında artmış. Amerika'da da petrol krizini yaratanların tekelci petrol şirketleri olduğu açıklandı. Böylece, Ortadoğu Savaşında Araplarla Siyonistler birbirlerini kırarken, kimlerin kazandığı belli oldu. Şöyle bir soru akla gelir: Peki kim kaybetti bu işte? Elbet cephede savaşan Arap ve İsrail halklarına mensup neferler olduğu gibi, tüm kapitalist dünyadaki işçi sınıfları. Zira benzin fiyatlarına mazot fiyatlarına bir yığın zamlar yapıldı. Ev kiralarından tutun, yol paraları ve çeşitli dallarda ihtiyaç maddelerimize koydular zammı... Neden kapitalist hükümetler bu şirketlerin kârlarına hiç dokunmazlar da, bizler yüzde 10 zam isteyince kıyamet kopar. Onu da sizler düşünün..

UYARI köşesi

İŞSİZLİĞİN KURBANI OLAN KARDEŞLERİMİZE (II):

Bugünlerde işsiz kalanlarımızın büyük çoğunluğunu geçen yıl buralara gelenlerimiz teşkil ediyorlar. Aralarında iki veya üç senelikler de var. İşsizlik hâlinde eyalet değiştirilmemesi radyodan yayınlandı. Fakat birçok işçimiz bu gerçeği bilmiyor. Çalışma müsaadesinin hangi eyalet veya bölgelerde geçerli olabileceğini bilmeden yola çıkanlarsa büyük zararlara uğruyorlar.

Almanya'ya kontratlı gelen her işçinin iş müsaadesi, onu getirten firmaya aittir. Bu müsaade Türkiye'den gelirken herkesin kendisine verilir. Almancası:"Legitimationskarte" dir.

Kontratı dolan işçiler yeni iş müsaadesi almak zorundadır. Yeni müsaadenin, sadece bir iş yeri için olmayıp, bağlı bulunulan Arbeitsamt bölgesindeki tüm işyerleri için geçerli olması gerekir. İş müsaadesinin üçüncü defaki alınışında ise, bağlı bulunulan eyalet için geçerli olması gereklidir. İleridenberi bu durum eyaletlere ve Arbeitsamtlara göre çeşitli şekilde olmakla beraber, genellikle 5 seneyi dolduran yabancı işçilere Federal Almanya'nın tüm eyaletleri için geçerli olan 5 yıllık iş müsaadesi verilmekte idi. Herkesin elindeki iş müsaade kâğıdında sağ alt köşeye yakın bir kısımda, çalışma müsaadesinin nerelerde geçerli olduğu yazılıdır.

Krizden önce buna fazla dikkat edilmemekte idi. Şimdilerde iş müsaade sahasının dışına çıkanlara diğer eyaletler veya Arbeitsamt'lar iş vermiyorlar. Bu gerçek iyi bilinmelidir.

Bazı işçilerimiz, işsiz kalan yakınları için diğer eyaletlerde iş bulduklarını, poliyerlerinin söz verdiğini yazıyorlar. İşsiz vatandaşlarımız oralara gidip şansını deniyor. Neticede Arbeitsamt buna razı olmayınca, aç perişan eski terkettikleri yerlere dönüyorlar. Böyle anlarda insan tüccarları da yerden biter gibi türemekte gecikmiyeceklerdir. "Falan yerde, feşmekân yerde ben seni işe koyacağım" diye işsiz arkadaşlarımızın paralarını çarpma yollarına başvuracaklardır. Bu gerçeği herkes bilmelidir ve çalışma müsaadesinin geçerli olduğu saha dışına çıkmamalıdır. Zira emir büyük yerdendir. Bu, Federal Almanya'nın yabancı işçileri Almanya'da azaltma politikasının bir parçasıdır. Bu politika karşısında, poliyerlerin, mayısterlerin ve küçük firmaların sözleri geçmez. Bazı arkadaşlar eyalet değiştirerek iş bulmuşlarsa, sizler buna aldanmayın. Belki onların iş müsaadeleri gittikleri yerlerde de geçerlidir. Herkesin çalışma müsaadesine göre durum değişir.

Selâmlarımla,

danışman

HAVAALANI İŞÇİLERİ DİRENİŞTE KARARLI

PATRON: ÇOK ÇALIŞIN, AZ TABAK KIRIN!

İŞÇİLER: İNSANCA MUAMELE ve ÇALIŞMA HAKLARI

20.2.1974 tarihinde Steigenberger "Havaalanı Restoranları" firması ile işçileri arasında bir toplantı yapıldı. 60 kadar işçinin katıldığı toplantıda DGB Türk görevlilerinden Naci Güreşir de hazır bulundu.

İlk sözü işyeri işçi temsilcisi alıp, o güne dek işçi arkadaşları için nasıl çalıştığını ballandırarak anlattı. Ardından işveren söz aldı: Bu yıl işlerin kötü gittiğini, bankalardan borçlanılarak işlerin yürütüldüğünü ileri sürdü. Daha fazla zarar edilmemesi için, işçilerin fazla tabak kırmamalarını ve daha çok çalışmalarını istedi. Bu şartları beğenmiyenlerin ise, kontratlarının bitiminde istedikleri yere gidebileceklerini söyliyerek işçileri tehdit etti.

Bundan sonra söz alan işçiler çeşitli sorunlarını artaya koydular ve 37 işçinin imzalarını taşıyan, aşağıda özetle belirttiğimiz talepleri işverene bildirdiler:

1) İşçilere insan muamelesi yapılması,

2) Aylıkların net 1200.-DM olarak ödenmesi,

3) Mesai hakkı tanınması ve izin günlerinde çalışmak gerektiği zaman önce sorulması ve sonra ekstra olarak ödenmesi,

4) İşe gidiş dönüş için yolda kayıp olan zamanın iki saat olarak ödenmesi,

5) Yemeklerin düzgün ve yeterli şekilde verilmesi,

6) Primlerin ve çocuk paralarının arttırılması vs.vs.

Bu dilekçe işveren tarafından büyük tepki ile karşılandı. En son söz alan işçi temsilcisi, aslında patron yanaşması olduğunu ispatlarcasına, o da isteklere karşı çıktı. Hatta, işçileri azarlar gibi bir tutuma girdi.

Bu kuyrukçuluğu patron tarafından mükâfatlandırılır mı, bilmeyiz ama, işçilerin kendilerine gene kendilerinden ve işçi gönüllülerinden başka dost olmadığını göstermesi bakımından bu olay yararlı olmuştur.

Steigenberger Firması işçileri mücadelelerine devam da kararlıdırlar ve bunu sendika içinde de yürütecekleri ni belirtmişlerdir.

İşçi Gazetesinden arkadaşlar da, Hava Alanında çalışan işçi kardeşlerini, bundan böyle birlik halinde hareket etmeleri ve işçi temsilciliğine işçiden yana kişilerin seçilmesi için, seçimlere aktif şekil de katılmaları yolunda uyarmışlardır.

MISIR'DAKİ GELİŞMELER

Nâsır'ın ölümü dönüm noktası oldu; Mısır, eskidenberi güttüğü iç ve dış politikada bir sağa kayış içine girdi. Son Ekim savaşı ile artık herşey su yüzüne çıkmış bulunuyor.

SEDAT SAĞA ÇARKETTİ

Yıllarca İsrail'i destekliyen Amerika olmuştur. Hattâ son savaşta onbinlerce Arab'ın ölümüne yol açan silâhları İsrail'e hep Amerika vermiştir. Oysa bugün ne görüyoruz? Mısır Amerika ile sarmaş dolaş haldedir. Sedat, Nâsır'ın en yakın adamı olan Heykel'i El Ahram gazetesinin başından atarak, yerine Amerikan casus örgütü CİA'ya yakınlığıyla tanınan bir başkasını getirdi.

Sedat, Devrimin ilk yılların da halk yararına ne kadar tedbir alınmışsa, şimdi hepsini kaldırmaktadır. Mısır'da kayıtsız şartsız parababaları egemenliğini kurmaya çalışıyor.

Batılı kapitalistlerin Mısırdaki durumu nasıl değerlendirdiğine bir örnek olsun diye "Frankfurter Algemeine" gazetesinde çıkmış şu sözleri aktaralım:

"Hakikaten Sedat başkanlığındaki Mısır hükümeti, Nâsır rejiminin kötü izlenimlerini ortadan kaldırmak ve liberal çizgiye yönelmek için elinden geleni yapıyor."

Batılı parababaları bir adamı alkışladı mı, o adam, artık kendi ülkesi için bir felâket sayılmalıdır.

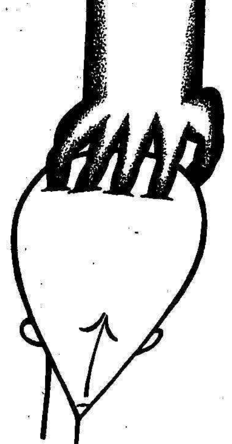
Gerici Dernekler...

Baştarafı 1. sayfada

ya çok çalışmış, fakat başaramamıştı. Yüreklerine oturmuş olmalı ki, kendileri de bir karşı toplantı düzenlemeye giriştiler.

3 Mart Pazar günü yapılan toplantıyı baştan sona izledik. Ve bekledik ki, işçilerimizin bugün içinde bulundukları bin bir güçlük hakkında, özellikle ekonomik kriz hakkında bir çift lâf edilsin. Ne gezer!..

Kendilerinden ve üçbeş yardakçılarından başka kimsenin söz alıp konuşmaması için de âzami dikkat gösterdiler. Bir ara bir vatandaş oturduğu yerden bir çift söz edecek oldu.

Üzerine kükrediler. Toplantıyı düzenliyenlerin inisiyatifi dışında hiçbir şeye meydan verilmiyeceği apaçık sırıtıyordu.

Böyle işçi toplantısı mı olurdu? Bizim bildiğimiz işçi toplantısında herkesin söz hakkı olur. İşçiler kalkarlar, dertlerini dile getirirler. Karşılıklı tartışılır ve çareler aranır.

Hanau şebekesi böyle toplantılara gelemiyor. Neden gelemiyor? Çünkü geçmişteki karanlık günlerde kurmuş oldukları menfaat düzeni artık yıkılmak üzeredir.

Birkaç satılık ajan etrafındaki beş on menfaatçı ve ruh hastasından derleşik olan bu şebeke, artık kendi içindeki çatlakları da saklıyamıyacak duruma gelmiştir.

Baş konuşmacı olarak ilân edilen ve gerici Federasyonun başkanı olan Kubilây Kurşun toplantıda yoktu. Her halde Türkiye'deki alevere dalevereli permi işlerini bitirip geri dönememişti.

Toplantıya Konsolosluk ve Çalışma Ateşeliği de davet edildiği halde gelmedikleri görülünce, kendilerine ver yansın edildi. Biraz sonra, Çalışma Ateşeliğinden birkaç alt kademe memur geldi. Bu sefer herkesin dili dolandı. Ne diyeceklerini şaşırdılar.

Toplantıyı iki dernek düzenlemişti. AP'ci dernek ile MSP ci dernek gerçi işçilere karşı tek cephede birleşiyorlardı. Fakat kendi aralarında hırlaşmaktan da geri durmadılar.

Toplantıyı birara gelip dinliyenler ve sonra bıkıp terkedenler gerçi çok oldu, ama, baştan sona sabırla dinliyenlerin sayısı elliyi geçmiyordu.

Hanau toplantısı, gerçekten görülmeğe değerdi. Ama şu bakımlardan değerdi:

1) Toplantıda ilâç için olsun bir tek kadına rastlıyamazdınız. Yarımız olan kadına, böyle bir toplantıya katılma hakkı tanımadığımız andan itibaren insanlığımızın yarısını yitirmiş oluyorduk. Bu, kadını eşit insan saymamanın bir tezahürüydü. Bu kadın düşmanlığı okadar belliydi ki, toplantıda kimi konuşmacılar kadınlarımıza hakaret etmekten kendilerini alamadılar.

2) Toplantıda işçilerimizi koyun sürüsü gibi görüyorlardı. Kimseye söz hakkı tanımadılar. Açıkça, devlet işlerine, dernek işlerine kimsenin karışmamasını önerdiler.

Sonra da, değişik görüşler ileri süren, daha doğrusu işçilerimizin hak ve çıkarları savunan gazete ve örgütlere karşı ağızlarından salyalar savurarak saldırdılar. Neyi gösteriyor?

İşçilerimiz çocuk mudur? Herbiri en azından yaşlı başlı, koca koca ailelerin sorumluluğunu yüklenmiş kişilerdir. Her şeyi pekâlâ okuyup değerlendirebilecek akıl ve iz'an sahibidirler. Bırakalım, herkes herşeyi öğrensin ve kendi aklını kullanarak doğrusunu seçsin. İşçilerimizin başına çoban diye kim kimi tayin etmiştir?

3) Avrupa'nın göbeğinde en modern üretim ilişkileri içine girmiş ve yıllarca o ilişkiler içinde pişmiş insanlarımıza karşı Hanau şebekesi neyi savunuyor? Yüzlerce, binlerce yıllık bayat dünya görüşlerini. A hebennekalar: İşçi sınıfı kadîm çağların köylüsü yahut esnafı değildir. Onu, koyun sürüsü yapamazsınız. O modern bir sınıftır. Her şeyi aklı ile, mantığı ile ölçüp tartarak karar verir. Çünkü, her an böylesine akıl ve mantık ürünü bir teknikle, bir üretimle haşır neşirdir. Onu Ortaçağ karanlıklarına geri götürmeye kimsenin gücü yetmez.

işçi sözlüğü — Öğrenelim Öğretelim

Sendika

Gelişen kapitalizm düzeninde her türlü sömürü ve baskıya uğrayan işçiler, 19'uncu yüz yılla birlikte, kendi aralarında birlikler kurmaya başlamışlardır. İlk sendika örgütleri kapitalizmin beşiği sayılan İngiltere'de doğmuştur.

Sendika, eski Yunanca'da, aynı işi yapanların birliği anlamına gelen bir kelimedir.

Günümüzde sendika, işçi sınıfının ekonomik mücadele örgütüdür. İşçiler, üretim sırasında karşılaştıkları ücret, işyeri ve şartların düzeltilmesi gibi sorunlarının topluca mücadelesini sendika yoluyla yaparlar. Ve bu mücadele içerisinde, patronların, onların en haklı isteklerine bile ne denli hayasızca saldırdığını görürler. İşverenler devletinin polis, jandarma gibi devlet güçleri karşısında, sadece ekonomik mücadelenin yetmediğini anlarlar. Gerçek kurtuluşun, siyasî alanda da teşkilâtlanıp devlet denilen makanizmayı ele geçirerek kendi iktidarlarını kurmalarında olduğunu görürler.

Ama patronlar da, sendikal örgütlenmenin işçi sınıfının teşkilâtlanmasında ilk adım olduğunu bilirler. Bu örgütlenmeyi çeşitli yollarla önlemeye, saptırmaya çalışırlar. Kurulu sendikaların yöneticilerini satınalırlar yahut kendi kontrollarında sarı sendikalar kurdururlar.

İşçilerin gerçek sendikalarını zayıflatmak ve siyasî örgütlenmesini önlemek için burjuvazi günümüzde başlıca iki tip sendikacılık siyaseti uygular.

Bunlardan birincisi, "Partilerüstü Politika" güden Amerikan tipi sendikacılıktır. Bu yolla, işçiler sözde siyasetin dışında tutulmağa çalışılarak, özde satılık sendikacılar tarafından burjuvaziye yem edilirler.

İkincisine ise, Avrupa tipi sendikacılık diyebiliriz. Bunlar, İngiltere ve Almanya'da olduğu gibi, sosyal demokrat partileri destekler. Bu da, kapitalist düzende sınıflar arasında var olan uzlaşmaz zıtlığı yumuşatmağa çalışan sosyal demokrasi yoluyla işçi sınıfını burjuvaziye yem etmenin başka bir biçimidir.

Aralarındaki bazı farklara rağmen, her iki görüş te, işçi sınıfının bağımsız ve kendi dünya görüşünü temel alan siyasî mücadelesini baltalamak için ortaya çıkarılmış burjuva eğilimleridirler. Gerçek işçi sınıfı devrimcileri, bu tip sapıklıklarla her zaman mücadele eder ve işçi sınıfının gerekse sendikal ve gerekse siyasî örgütlerini yaratıp geliştirecek bir mücadeleyi başlıca amaç edinirler.

Münster'de ihtar grevi

Şubat ortalarında Münster'de Winkhaus firmasında işçi arkadaşlarımız iki saate yakın bir süre işi bıraktılar.

Yalnız patronların toplu sözleşmelerde gülünç teklifleri "ücret zammı" olarak öne sürmeleri değil, aynı zamanda Firma patronunun Yılbaşı parasını içetmek için birçok işçisine yol verip yeniden işçi almaya kalkması ve gelecek zammı işçilerin sırtına yüklemek için akkord ücretlerini iki Mark düşürmesi de protesto edildi.

Türkiyeli arkadaşlarımızın direnişe en başta katılmaları ve işçilerin kararlı davranışları bütün ilerici çevrelerin desteğini kazandı.

Metal Sanayinde grev bekleniyor

Metal sanayiinde aylardır süren toplu sözleşme görüşmelerinde henüz bir çözüme varılamamıştır.

Kriz dolayısile işçilerin fazla para istememesini sayunan Metal Sanayii işverenleri hükümet desteğini de alarak Hakem Kurulunun % 14'lük talebini reddetmektedirler. 17 eyalette devam eden görüşmelerden, Düsseldorf bölgesinde % 11 üzerinde anlaşma olmuştu. Anca bu % 11 artışın işçiler tarafından kabul edilmesi gerekmektedir. Unterweser bölgesinden [illegible] bin işçi Grev'e evet demişlerdir. Bundan başka Almanya'nın bir çok eyaletinde metal işçileri protesto ve ikaz grevleri yaparak mücadeleye hazır olduklarını göstermektedirler.

IG Metal Sendikası, başlangıçtaki % [illegible]'lik talebini bir yana bırakmış görünmektedir.

Sendika, patronların ve hükümetin baskılarıyla, Hakem kurulunun tespit ettiği % 14'lük talebin bile altına razı olmuş durumdadır.

ihtiyarlık sigortası primleri

Baştarafı sayfa 1.de

geri ödemeyi kabul edecek makam bulunamazsa, oradaki Alman Konsolosluğuna başvurulacak."

Biz, tüm yetkili makamları bu konuda kesin bir açıklamaya davet ediyoruz. Yüzbinlercemizin ihtiyarlık sigortası primlerimize dair en küçük mızıkçılığa göz yumulamaz. Zaten hükümetler arası anlaşmalarda bizlerin iradelerine danışılmadığı gibi, yapılan anlaşmalarda bizlerin menfaatleri daima tuşa getiriliyor.

Bu anlaşmalar yeni hükümetimiz tarafından tekrar gözden geçirilmeli, bizim çıkarlarımız açısından değiştirilmelidir.

köy kahvesi

-7-

– Kim mi?

– He ya kim? Dudu gadının ve daha nice Dudu gadınların böyle acı şekilde ölmelerine sebebolanlar kimlerdir? diye sormuştum.

Gerçeği söylemek gerekirse, bu kötü durumdan az çok hepimiz suçluyuz. Fakat esas suçlular baştakilerdir. Yâni devleti yönetenler ve devlet yönetiminde söz sahibi olanlardır.

– Peki ama biz neden suçluyuz ki?

– Bu suçluları oy ve alkışlarımızla beslediğimiz için, bizler de suçlu sayılırız Molla Emmi.

– Ne âlâ söz. Öyle ya, hırsızı korumakla hırsızlık yapmak arasında dinimizce de hiçbir fark yok.

– Evet Emmi,, ikisi de aynıdır. Ha hırsızlık yapmışın ha hırsızı saklamışın. Neyse, biz dönelim m .elenin baş tarafına:

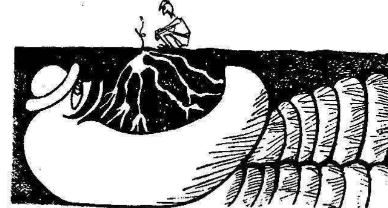
Esa.. suçlular, "devleti yönetenler ve devlet yönetiminde söz sahibi olanlardır" demiştim.

Dobracı Hasan'ın önünden boş çay bardağını kaldıran Kahveci Rıza:

– Yahu İbram, dedi. Devleti yönetenleri anladım da, yönetimde sözleri geçenleri bitürlü çıkaramıyorum.

– Devlet yönetiminde söz sahibi olanlar tüm zenginlerdir. Yâni büyük tüccar dediğimiz Aptullah bey'den tütün da, Vehbi Koç'a kadar yurdumuzda ne kadar zengin varsa hepisi Devlet yönetiminde söz sahibidirler.

Saf Ahmet birşey bulmuşcasına sevinerek:

– Doğru vallah, dedi. O Aptulla beyi ben geçen günle hükümet binasından çıkarkene gördüm.

Komik Hakkı, Ahmet'in sırtını sıvazlıyarak:

– Ulan, aferin sana, dedi. Biraz daha erken gitmiş olsaydın herifi yönetimin başında yakalıyacaktın.

Molla, evvelâ Hakkı'yı sonra da tüm gülenleri azarladıktan sonra:

– Allah Allah, dedi. Demek Aptullah beyin de bu işlerde parmağı var?

– Var, dedi İbram. Hem de bir değil, bu işlerin içinde beş parmağı var. Size açık bir misal vereyim:

Aptullah bey denilen adam, bütün köylerin çeltiklerini toplayıp depo eden adamdır. Ve her tüccar gibi o da hükümet yöneticileri ile içli dışlı arkadaştır. Çünkü damadı üç devredir milletvekili, oğlu ise uzun yıllardır İl parti başkanıdır. Tüccarlar geçen sene kendi menfaatleri icabı, pirinci karaborsa ettiklerinde Aptullah beyin depolarında tonlarca pirinç varmış. Pirinç yok denildi. Yok, yoktur, öyle değil mi ama? Fakat kilosu 15 lira olunca, pirinç yine var oldu. Ve Aptullah bey de, çeltiği 220 kuruştan alıp, 15 liradan pirinç satarak üç-dört ay içinde milyonlar vurdu. Valilik ve diğer ilgili makamlar Aptullah beyin depolarında pirinç olduğunu bilmiyorlar mıydı sanki? Elbette biliyorlardı. Ama ona birşey diyemezler, çünkü hepisi ona gebe. Aptullah'ın mallarına el koymak yöneticiler için Vilâyetten kovulmak veya büyük çapta oy kaybetmek demektir.. Bu arada Amerika'dan da pirinç getirtildi. Peki, bu ithali devlet mi yaptı?

(Devamı var)

DÜZELTME:

Bir önceki Köy Kahvesi'nde teknik bir hata sonucu bazı cümleler karıştı. Resmin altındaki üç satır, üçüncü sütunun başına gelmeliydi. Düzeltir, özür dileriz.

Doğan Güneş

Görülmemiş Zamlar

Hayat Pahalılığını daha da Arttıracak

Bir ay kadar bir süreden sonra Yeni Hükümet en önemli uygulamasını yaptı. Ülkede halkın temel ihtiyaç maddelerine % 50-80 oranında zam yapıldı. Şeker 505-545 kuruşa, mutfakta kullanılan sıvı gazların tüpü 31-44.-liraya, normal benzin 257-270 kuruşa, gaz yağı 236-241 kuruşa, Sümerbank mamüllerinden basma 7.50 liraya, kumaşlar 165-265 liraya, pazen 12,25 liraya, kaput bezi ise, 650 kuruşa yükselmiştir. Bundan başka, çimento % 52, demir çelik % 79, kâğıt fiyatları ise % 40 oranında zam görmüştür. Zamları açıklıyan Erbakan, bu zamlarla geçim indeksinin sadece % 3,1 oranında artacağını bildirirken, yenizamlar da gelebileceğini ilâve etti.

Büyük ucuzluk, işsizliğe, pahalılığa, sömürüye son paroalarıyla iktidara gelmiş olan yeni hükümet, bu uygulama ile çok zor şartlarda kaldı. Çünkü, bu görülmemiş zamları savunmak durumundaydı. Dünün iktidarı, bugünün muhalefeti ise, istediğine kavuşmuş bir şekilde, Yeni Hükümete saldırmaya başladı. Onların gazetelerinin eline de fırsat geçti. Yükleniyorlar Ecevit Hükümetine.

CHP-MSP koalisyonu bu kısa süre içinde, tütün piyasasında, memurların maaş katsayılarının yükseltilmesinde af konusunda vaadlerinin bir kısmını yerine getirdi ama bu zamlar ile halkın gönlündeki yeri önemli ölçüde sarsıldı.

Bir noktayı belirtmek gerekir: Bu zamlar yeni hükümetin üzerine, ağır bir miras olarak AP-CGP Hükümeti tarafından kasıtlı olarak bırakılmıştır. Ancak bu demek değildir ki, CHP-MSP hükümetinin bu zamları yapmaktan başka çaresi yoktu. Ecevit, televizyon konuşmasında "Biz petrolümüzün % 52 sini dışarıdan ithal ediyoruz. Bütün dünyada petrol fiyatları arttı. Biz de bu zamlara mecbur olduk" dedi. Ama, bugün Türkiye'de herkes bilir ki, bizim petrol kaynaklarımızı Amerikalılar, İngilizler işletirler. Ülkemizde çıkardıkları petrolü alır götürürler, sonra da biz kendi petrolümüzü ithal ederiz. Bor madenlerini devletleştirmeyi düşünen hükümet, petrol hakkında veya dış ticaret hakkında, ülkemizi talan eden yerli-yabancı parababalarının elindeki en haksız kârları hakkında neden aynı şeyi düşünmez? Dünyada ve ülkedeki ekonomik bunalımın faturası kime ödettirilecekti. Yeni Hükümet de bu noktada ikinci yolu, halka ödettirme yolunu seçmiş oldu, bu görülmemiş zamlarla.

Şimdi, birtakım tedbirlerle yoksul halk yığınlarının yükü biraz hafifletilebilir ki, bu yaranın kökünün kazınmayerine kabuğunun kazılması olacaktır.

H. HÜSEYİN KIZILIRMAK

Birkaç hafta önce Alman radyolarından Hasan Hüseyin bize seslendi. "Kızılırmak" kitabından kendi sesiyle okuduğu şiirini, okuyucuların isteği üzerine biz de yayınlıyoruz.

birgün çıkıp geldiler - anlamsız yüzlerini ve gülüşlerini - tüketimartıklarını üretimorganlarını ve eski külotlarını - çikletlerini çukulatalarını getirip bıraktılar - tiklerini mimiklerini çiğliklerini - gençkızların düşlerini getirip bıraktılar - hergün hergün yeniden getirip bıraktılar - iplerini oltalarını konservekutularını - süttozlarını soyalarını salemlerini - kısırlıkhaplarını madalyalarını tasmalarını - bayraklarını bayrakyırtmalarını sövmelerini - anamıza bacımıza çocuğumuza - en çok önem verdiğimiz şeylerimize - üretimorganlarını ve tüketimartıklarını kullanarak - tanrının ve isa'nın ve bizimkilerin izniyle - atlarını seyislerini çombelerini - tıraşlarını ve dişlerini getirip bıraktılar - hergün hergün yeniden getirip bıraktılar - sonra güzel güzel anlaşmaları - sonra güzel güzel sözleşmeleri - sonra güzel güzel paylaşmaları - asılmışların ve asılacakların izniyle - ve durmadan durmadan baltazar bayramlarını - sonra güzel güzel savaş uçaklarını - radarları rampaları atombombalarını - denizaltı denizüstü birşeylerini - bilincaltı bilincüstü herşeylerini - pikslerini bitekslerini bitpazarlarını - eroinlerini kokainlerini getirip bıraktılar - hergün hergün yeniden getirip bıraktılar-

ve sonra çekilip gitmediler gemilerine
ve sonra çekilip gitmediler gemilerine
ve sonra çekilip gitmediler gemilerine
ve artık okadar çok şey getirdiler ki
ve artık okadar çok şey getirdiler ki
ve artık okadar çok şey getirdiler ki
bağımsızlığa yer kalmadı ülkemde

DEMOKRASİ ve AF

Baştarafı sayfa 1.de

yük. Çünkü ülkemizde demokratik ortamın yaratılması ve demokrasinin gereği olarak genel affın çıkarılması bizleri yakından ilgilendirir.

Demokrasi ile af arasındaki paralellik nedir? Neden demokrasi ile siyasî tutukluların serbest bırakılmasını bir anlamda eş tutuyoruz?

Çünkü bugün siyasî tutuklu veya hükümlü olan insanlar işçi sınıfının siyasî iktidarı için mücadele etmişlerdir. Sınıfların iktidar mücadelesi demokrasinin gereğidir.

Ancak, 50 yıllık burjuva iktidarı kendisine ne denli "demokratik" derse desin, "kargadan başka kuş tanımam!" misali, özellikle işçi sınıfının siyasi mücadelesini yasaklamaya çalışmıştır. Açık mücadele yasağı insanlarımızı çok zaman gizliliğe zorlamış, devrimcilerimize kanunların ve binbir türlü kanunsuzlukların zılgıdı altında çektirilmedik işkence bırakılmamıştır.

Bugün yeni bir hükümet işbaşındadır. Yeni hükümet, bir yandan talan düzeninin halkımız üzerindeki baskısını yüzeysel tedbirlerle hafifletmeye çalışırken, diğer yandan demokrasi ve geniş kapsamlı af vadetmiştir.

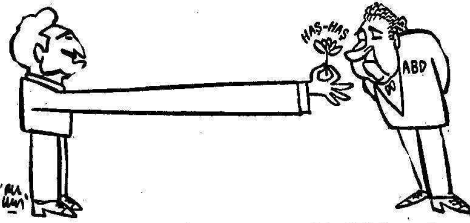
Bize göre, demokratik ortamı yaratacak tedbirler süratle alınmalı, genel af bir an önce çıkartılmalı ve siyasî tutukluların affı sınırsız olmalıdır. Çünkü çıkarılması istenen af, bir lütuf değildir. Hatta, bu işlem, burjuva iktidarının halkımızdan özür dilemesi anlamına gelecektir.

HAŞHAŞ EKİMİ

Baştarafı 1.sayfada

Binlerce gencimizi zindanlarda ve işkence odalarında çürütenler, ağababaları Nikson'a yaranmak için "İnsancıl" kesilirlerse ve köylümüzün rızkını çalıp tazminat paralarıyla Amerika'dan lüks makam arabaları getirtmeye kalkarlarsa, kimi kandırabilirler?

Haşhaş meselesinin içyüzü aslında başkadır.

:minat arttırılmazsa, haşhaş ekimine izin vereceğimizi Amerika'ya bildirdik. — Basın —

HAYSİYETLİ DIŞ POLİTİKA

Güneydoğu Asya'da Burma Tayland ve Laos ülkelerinin buluştuğu yerde "Altın Üçgen" denilen bir bölge vardır. Burada üretilen afyon yılda 700 tonu aşar. Bu 700 tonluk afyonun üretimi ve pazarlanması CİA güdümündeki bir şebekenin elindedir.

Türkiye'de üretilen afyon birkaç yüz tonu bulmaz. Dünya üretiminin ancak %.10'u kadardır.

Güneydoğu Asya'daki şebekenin üretimini kimse engellemeye kalkışmaz da, bizim köylümüzün ekmeğiyle oynarlar. Neymiş? Kaçakçılık varmış!

Kimmiş bu kaçakçılar? Ekmeğini taştan zor çıkaran köylüler mi?

Kaçakçıların kimler olduğunu geçenlerde gördük. Herifçioğlu İstanbul'un en büyük işhanı'nın sahibi. Fabrikaları yalıları ve daha kim bilir neleri var? Adı da Gürün. Kurmuş şebekeyi, oğullarıyla birlikte. Bir yandan komünizm düşmanı kesilir. Komünistlikle damgalattığı gencecik insanları yıllarca işkence odalarında inim inim inletir. Öte yandan, komünist ülkelerden kaçak sigara getirtip milyonlar vurur.

Bir geceyarısı polisin yaptığı baskında sadece ele geçen sigaralar 15 milyon liralık imiş. Daha büyük miktarda kaçak mallar deniz motoruyla birlikte kayıplara karışmış. Düşünün: İstanbul'un göbeğinden gemiler kayboluyor, kimse yakalıyamıyor!..

Sadece sigara kaçakçılığı mı? Sabah akşam gazetelerde okuyoruz: Silâh kaçakçılığı, afyon kaçakçılığı, vergi kaçakçılığı, döviz kaçakçılığı ve daha neler.. Böyle onmilyonlar ve yüzmilyonlarla oynıyabilecek insan Türkiye'de kaç kişi var? Toplasanız, sayıları birkaç yüzü geçmez. Bunların kaçakçılığı önlense ya. Topu topu bir avuç insan.

Takke düşmüş, kel görünmüştür. Köylümüzün ekmeği ile oynamaya bir an önce son verilmeli, afyon ekimi serbest bırakılmalı ve köylünün ürünü değer fiyatla satınalınmalıdır. Gürün gibi kaçakçıbaşılar ise, her türlü faaliyetleri önlenerek lâyık oldukları cezayı görmelidirler.

Başka kurtuluş yolu yoktur.

Af Tasarısı

Baştarafı sayfa 1.de

sınırı 12 yıla kadar olan fiiller hakkında takibat yapılmıyacaktır. (141.ci madde 15 yıla kadar ağır hapis cezası öngörür.)

12 Mart 1971 den bu yana büyük bir adlî hatayı bile bile işleme pahasına sık sık kullanılan 146.cı maddenin hapis cezası içeren bölümünden ise, sadece 5 yıllık bir indirim öngörülmektedir.

15-18 yaş arasındaki hükümlülerin cezalarından 18 yıl indirim yapılacaktır. 15 yaşından küçük olanların cezaları ise, tamamen affedilecektir.

Kesinlikle karşı olduğumuz vergi cezalarının affı konusunda herhangi bir hüküm göze çarpmamaktadır.

Elbette ki, tasarı son şeklini Meclislerde görüşüldükten sonra alacaktır. Affı dilerinden düşürmeyen partilerimizin bu konudaki samimiyetleri ve gerçek tutumları ise müzakereler sırasında ortaya çıkacaktır.

Tasarı kanunlaşana kadar işçilere ve tüm devrimci, yurtsever ve demokratlara düşen görev ise, af kapsamını daha da genişletmek için demokratik baskıyı arttırmak olacaktır.

Neden resmen açıklamazlar?

Baştarafı 1.sayfada

sayısının 350 bin civarında olduğu biliniyor. Böylece, bir çok gerçeği bir araya getirip bunları bilimsel bir süzgeçten geçirirsek, Alman resmî makamlarının resmen açıklamayı uygun bulmadıkları bir durum açığa çıkıyor: 350 BİN TÜRKİYELİ İŞÇİYE ÖNÜMÜZDEKİ DÖNEMDE YOL GÖRÜNÜYOR!

Türkiyemizin yoludur bu yol. Orada bizleri dikenli mi, taşlı mı, yoksa asfalt yollar mı bekliyor? Orası bizim bileceğimiz bir şey. Almanyet kililerini orası ilgilendirmiyor.

Şimdi meseleyi inceliyelim, parçacıkları birleştirelim.

KRİZİN NEDENİ

Geçen yıl, Amerikan doları nın kriz geçirdiği sıralarda Alman hükümeti doları "kurtarmak" için, sadece ilk iki krizde 17 milyar Mark kadar zarar etmeyi kabul etmişti. Bundan başka, Markın değeri haddinden fazla yükseltilmiş, üretim pahalılanmış, Almanya kapitalist dünyada malları satamaz duruma düşmüştür. Bunlara ayrıca, Alman hükümetinin, Kurtuluş Mücadelesi veren dünya halklarının faşist rejimlerce bastırılması için, Vietnam, Portekiz, İsrail, Yunanistan, Türkiye, İran vb. gibi ülkelere verdiği paraları da ilâve edersek, Almanya'daki yabancı işçilerin başına gelenler ve gelecek olanlar daha iyi anlaşılır!

(Devam edecek)

şamar

Baştarafı sayfa 1.de

ve bunların İçişleri bakanlarını, Türün ve Türüng'ü, Sunay ve Tağmaç'ı ve daha yüzlerce eli kana bulanmış katilleri de atın içeriye.....

aynı anlam

Lâklâkçı gazeteler tutmuşlar da:

"Bir iş adamının yalısında 15 milyon değerinde kaçak Amerikan sigarasının ele geçirildiğini" önemli bir haber olarak yazmışlar.

Halbuki, iş adamı dedin mi zaten eşkiya ve kaçakçı demiş oluyorsun. Bunu bir de ayrıyeten belirtmeğe ne lüzum var ki?.......

gerilere dönüş

Erbakan son beyanatını:

"Bundan böyle herkes istediği kitapları ve bilhassa dinî kitapları alıp, istediği yerde ve istediği zaman okuyabilecektir" diyerek bitirmiş.

Haah, biz de bunu bekliyordu zaten.

Şimdi sevgi ve hasretle kupanırız dinî kitaplara.

Evvel Allah iki sene içinde tümcek hafız olur, dökülürüz sokaklara......

İşçi Gazetesi 15 günde bir çıkar ■ Unkostenbeitrag 30 Pf Basım Yeri : Eigendruck im Selbstverlag
Sorumlusu: A.Börçek ■ Yazışma Adresi: 6 Frankfurt/M Postamt 17 Postlagerkarte A013419
ABONESİ : 6 aylık 7.5 DM , 1 yıllık 15.- DM ■ POSTSCHECKKONTO : 134313 - 602 Ffm